

บทที่ 1

บทนำ

1. ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทสำหรับใช้บริหารจัดการศึกษา และเป็นกลไกสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย ได้กำหนดไว้ในมาตรา 6 เกี่ยวกับความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาว่า จะต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ ศติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข มาตรา 22 ได้กำหนดแนวการจัดการศึกษาโดยดึงเด็กหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตรา 47 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก และในมาตรา 48 ได้กำหนดให้หน่วยงานด้านสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และถือว่าการประกันคุณภาพภายใน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการศึกษา ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (กรมสามัญศึกษา. 2542 : คำนำ)

กรมสามัญศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานทางการศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาโดยตรง จึงได้กำหนดให้การประกันคุณภาพ การศึกษาเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งของการปฏิรูปการศึกษาและถือเป็นนโยบายสำคัญ ซึ่งโครงสร้างของระบบการประกันคุณภาพการศึกษามี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การควบคุมคุณภาพการศึกษา การตรวจสอบ ทบทวนและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา รวมทั้ง การประเมินและรับรองคุณภาพ การศึกษา ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน โดยการประเมิน คุณภาพการศึกษา จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และเพื่อสร้าง ความมั่นใจ และเป็นหลักประกันต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม ว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนที่เรียนจากสถานศึกษา มีคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษา และเป็นที่ยอมรับของสังคม รวมทั้ง เป็นการส่งเสริมให้ชุมชนและองค์กรต่างๆ ได้มี ส่วนร่วมรับผิดชอบพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา (กรมสามัญศึกษา. 2542 : 2)

ดังนั้น กรมสามัญศึกษา จึงกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา โดยให้สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพ การศึกษา และจะต้องผ่านการประเมิน หรือตรวจสอบและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ภายในปี 2545 ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 รวมทั้ง ภายในปี 2548 สถานศึกษาทุกแห่ง จะต้องได้รับการประเมิน และรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา (กรมสามัญศึกษา. 2542 : 3 - 4)

จากเป้าหมายการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ของกรมสามัญศึกษา ดังกล่าว ส่งผลให้โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพ การศึกษา ตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา โดยมอบหมายให้โรงเรียนและสาขาวิชาเขตทำหน้าที่ บริหารจัดการ ให้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ปีงบประมาณ 2543 กรมสามัญศึกษา จัดสรรงบประมาณด้านการประกันคุณภาพการศึกษาไปยังสาขาวิชาเขต และมอบหมายให้สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัด เป็นผู้ดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษา ภายในโรงเรียน โดยให้มีตัวแทนสาขาวิชาเขตฯ ละ 1 แห่ง เป็นโรงเรียนนำร่องในการประเมิน และใช้มาตรฐานคุณภาพการศึกษาโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 26 มาตรฐาน 130 ตัวชี้วัด จำแนกเป็นมาตรฐานด้านผลผลิต (Output) ซึ่งเป็นด้านที่มีความสำคัญที่สุดนั้น มี 10 มาตรฐาน 50 ตัวชี้วัด ส่วนมาตรฐานด้านกระบวนการ (Process) มี 7 มาตรฐาน 39 ตัวชี้วัด และ มาตรฐานด้านปัจจัย (Input) มี 9 มาตรฐาน 41 ตัวชี้วัด โดยในระยะเริ่มต้นนี้จะประเมินใน 13 มาตรฐานจำแนกเป็น ด้านผลผลิต 7 มาตรฐาน ด้านกระบวนการ 4 มาตรฐาน และด้านปัจจัย 2 มาตรฐาน (กรมสามัญศึกษา. 2542 : 5)

ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาสถานศึกษาจังหวัด หนองคาย มีจำนวน 57 โรงเรียน จำแนกเป็น 9 สาขาวิชาเขต ซึ่งดำเนินงานตามระบบการ ประกันคุณภาพการศึกษา ภายใต้การกำกับ ติดตาม และประเมินผล ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดหนองคาย และสาขาวิชาเขตที่ โรงเรียนสังกัด ตามลำดับ โดยผลจากการประเมินของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 พบว่า การดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านผลผลิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ และผลจากการประเมินของสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดหนองคาย ที่ประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาในสาขาวิชาเขต อย่างน้อยสาขาวิชาเขตละ 2 แห่ง รวม 23 โรงเรียน พบว่า การดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ และบางส่วน อยู่ในระดับปรับปรุง (สำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดหนองคาย. 2544 : 39)

จากผลการประเมินมาตรฐานคุณภาพการศึกษาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าไม่ได้เป็นไปตามความคาดหวังหรือความต้องการของผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมที่ต้องการให้คุณภาพการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณภาพมาตรฐานด้านผลผลิต ซึ่งน่าจะอยู่ในระดับดี แต่ผลจากการประเมินพบว่า ร้อยละของโรงเรียนที่มีมาตรฐานคุณภาพด้านผลผลิตอยู่ในระดับดี มีเพียงร้อยละ 21.74 - 52.17 เท่านั้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ และการประเมินผลตามมาตรฐานคุณภาพด้านผลผลิต ของสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดหนองคาย ซึ่งมีโรงเรียนที่ได้รับการประเมินจำนวน 23 โรงเรียนทำให้ผลการประเมินไม่ครอบคลุม ทำให้ขาดข้อมูลสารสนเทศที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต ของกรมสามัญศึกษาสนองตอบเจตนารมณ์ ของพระราชนูญสูติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (สำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดหนองคาย. 2544 : 40) ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ภายในระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2535 - 2540) ที่พบว่า คุณภาพการศึกษาด้านผลลัพธ์ทั้งการเรียนของนักเรียนระดับประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำเกือบทุกด้าน ในทุกระดับ นอกจากนี้ ยังพบว่า คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่ง และคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละพื้นที่ของประเทศไทย มีความแตกต่างกันค่อนข้างสูง กระทรวงศึกษาธิการจึงจำเป็นต้องเร่งปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ให้ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยเร็ว (กรมวิชาการ. 2544 : 2) ส่วนข้อเสนอแนะที่ได้จากการประเมิน มาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองคาย ที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่ได้วิเคราะห์ และเปรียบเทียบจำแนกเป็นรายสาขาวิชา เนตทั้ง 9 สาขาวิชาเขต ซึ่งแต่ละสาขาวิชาเขตต้องอยู่ในพื้นที่ที่มีบริบทต่างกัน อันอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของกรมวิชาการ (2544 : 2) ที่พบว่าคุณภาพการศึกษาในแต่ละพื้นที่ของประเทศไทยมีความแตกต่างกันค่อนข้างสูง อีกทั้งไม่ได้วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบ จำแนกตามความแตกต่างด้านขนาด โรงเรียน ที่จำแนกเป็น 3 ขนาด ตามจำนวนนักเรียน (กรมสามัญศึกษา. 2542 : 4) ซึ่งมีงานวิจัยหลายชิ้นที่บ่งชี้ว่า ขนาดโรงเรียน เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างด้านการบริการจัดการศึกษาหรือผลการดำเนินงานต่าง ๆ เช่นผลกระทบจากการศึกษาของ ชุมชน แก้วนอก (2544 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบริหาร โรงเรียน ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยโสธร ที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดยโสธร จำแนกตามขนาดโรงเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการ

ปฎิบัติงานตามมาตรฐานการบริหาร โรงเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากหลักการและเหตุผลที่กล่าวมาเป็นลำดับข้างต้น ผู้วิจัยสนใจจะศึกษา มาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต ของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหน่องคาย และตั้งสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหน่องคาย แต่ละสาขาวิชาเขต มีคุณภาพตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต แตกต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายมาตรฐาน และ สถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหน่องคาย ที่มีขนาดต่างกัน มีคุณภาพตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต แตกต่างกัน ทั้งโดยรวม และรายมาตรฐาน ทั้งนี้ เพื่อ ให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ สำหรับผู้บริหาร โรงเรียน และ ผู้เกี่ยวข้อง นำไปใช้วางแผนและปรับปรุงการดำเนินงานพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต ของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหน่องคาย
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต ของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหน่องคาย จำแนกตามสาขาวิชาเขต ทั้งโดยรวมและรายมาตรฐาน
3. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต ของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหน่องคาย จำแนกตามขนาด โรงเรียนทั้งโดยรวมและรายมาตรฐาน

3. สมมติฐานของการวิจัย

1. สถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหน่องคาย มีคุณภาพตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต แตกต่างกัน
2. สถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหน่องคาย แต่ละสาขาวิชาเขต มีคุณภาพตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต แตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายมาตรฐาน

3. สถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หนองคาย ที่มีขนาดต่างกัน มีคุณภาพตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต แตกต่างกัน ทั้งโดยรวมและรายมาตรฐาน

4. กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย นำความแตกต่างด้านที่ตั้งของโรงเรียนจำแนกตามสาขาวิชาเขต รวม 9 สาขาวิชาเขต และความแตกต่างด้านขนาดโรงเรียน ซึ่งแบ่งตามจำนวนนักเรียน และ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต จำนวน 7 มาตรฐาน มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยครั้งนี้ ตามแผนภูมิที่ 1 ดังต่อไปนี้

ตัวแปรต้น (Independent Variables)		ตัวแปรตาม (Dependent Variables)
สาขาวิชาเขต	ขนาดโรงเรียน	มาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต
1.ร่วมด้วยช่วยกัน 2.บึงกาฬ 3.ท่าบ่อ 4.ปทุมเทวาภิบาล 5.ศรีชันนครพิทย์ 6.เทศรังสี 7.พิสัยสรรเดช 8.เชка 9.ศรีพรเจริญ	1.ขนาดเล็ก 2.ขนาดกลาง 3.ขนาดใหญ่	1.ความรู้และทักษะพื้นฐาน 2.ความสามารถในการคิด 3.เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ 4.คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม 5.สุนทรียภาพ ศิลปะ ดนตรีและกีฬา ⁺ 6.สุนนิสัย สุขภาพกายและสุขภาพจิต 7.ทักษะในการทำงาน

แผนภูมิที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งที่จะศึกษา มาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต ของสถานศึกษา ที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย โดยมีขอบเขต การวิจัย ดังนี้ คือ

1. ประชากร ใน การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาที่จัดการศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดหนองคาย ปีการศึกษา 2545 จำนวน 9 สาขาวิชาเขต จำนวน 57 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก 29 คน ผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลาง 22 คน และ ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ 6 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 - 4 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย ปีการศึกษา 2545 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตาราง สำหรับรูปปัจจุบัน Krejcie & Morgan (บัญชี ศรีสะอุด. 2545 : 43) เพิ่ยบสัดส่วน จำแนกตาม สาขาวิชาเขต และขนาดโรงเรียน ได้แก่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 55 คน แล้วจึงใช้วิธีการสุ่มแบบ แบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธี จับสลากจากสมาชิกภายในกลุ่ม เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ต้องการ

3. ตัวแปร (Variable)

3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่

3.1.1 สาขาวิชาเขต จำแนกเป็น 9 สาขาวิชาเขต ประกอบด้วย

- 1) สาขาวิชาเขตรวมด้วยกัน
- 2) สาขาวิชาเขตบึงกาฬ
- 3) สาขาวิชาเขตท่านອ
- 4) สาขาวิชาเขตปัฐมเทราภิบาล
- 5) สาขาวิชาเขตศรีชันนครพิทักษ์
- 6) สาขาวิชาเขตเทสรังสี
- 7) สาขาวิชาเขตพิสัยสรเดชา
- 8) สาขาวิชาเขตเชก้า
- 9) สาขาวิชาเขตศรีพรเจริญ

3.1.2 ขนาดโรงเรียน จำแนกเป็น 3 ขนาด (กรมสามัญศึกษา. 2542 : 4)

ประกอบด้วย

- 1) ขนาดเล็ก จำนวน 29 โรงเรียน
- 2) ขนาดกลาง จำนวน 12 โรงเรียน
- 3) ขนาดใหญ่ จำนวน 6 โรงเรียน

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ได้แก่ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต ของสถานศึกษาที่จัดการศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย รวม 7 มาตรฐาน (กรมสามัญศึกษา, 2542 : 5) คือ

- 3.2.1 มีความรู้และทักษะพื้นฐานตามหลักสูตร
- 3.2.2 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีวิสัยทัศน์
- 3.2.3 เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
- 3.2.4 มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์
- 3.2.5 มีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย ด้านศิลปะ ดนตรีและกีฬา
- 3.2.6 มีสุนนิสัย สุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ปลดปล่อยสิ่งเสพติดให้โภม
- 3.2.7 มีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริตและทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้บริหาร ครุ และบุคลากรของสถานศึกษา ตลอดจน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม เชื่อมั่นว่า สถานศึกษามีความสามารถด้านการศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนที่จบ การศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งประกอบด้วย การดำเนินงาน 3 ขั้นตอน ที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกัน คือ การควบคุมคุณภาพการศึกษา การตรวจสอบ ทบทวนและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา และการประเมินและรับรองคุณภาพ การศึกษา

2. มาตรฐานการศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือคุณภาพ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง เพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการ ส่งเสริม กำกับ ดูแล ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษา โดยสถานศึกษาต้องจัดทำให้ ครอบคลุม ทั้งด้านผลผลิต ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัย

3. มาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต หมายถึง คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตาม มาตรฐานคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิต ของกรมสามัญศึกษา ซึ่งกำหนดให้ประเมินระยะแรก จำนวน 7 มาตรฐาน รวม 37 ตัวชี้วัด

4. สถานศึกษาที่จัดการศึกษาช่วงชั้นที่ 3 - 4 หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ใน จังหวัดหนองคาย

5. สาขาวิชาเขต หมายถึง การจัดรวมโรงเรียนในพื้นที่ใกล้เคียงกันเข้าด้วยกัน ให้มี การบริหารจัดการปัจจัยในการบริหารร่วมกัน เพื่อให้ทุกโรงเรียนมีมาตรฐาน และมีคุณภาพ ใกล้เคียงกัน โดยจังหวัดหนองคาย แบ่งเป็น 9 สาขาวิชาเขต ประกอบด้วย สาขาวิชาเขตร่วมด้วย ช่วยกัน สาขาวิชาเขตบึงกาฬ สาขาวิชาเขตท่าบ่อ สาขาวิชาเขตปทุมเทราภิบาล สาขาวิชาเขต ศรีชันนครพิทย์ สาขาวิชาเขตเทสรังสี สาขาวิชาเขตพิสัยสรรเดช สาขาวิชาเขตเชка และ สาขาวิชาเขตศรีพรเจริญ

6. ขนาดโรงเรียน หมายถึง ขนาดของโรงเรียนที่แบ่งตามจำนวนนักเรียน จำแนกเป็น 3 ขนาด (กรมสามัญศึกษา. 2542 : 4) ตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้ คือ

6.1 ขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนต่ำกว่า 500 คน

6.2 ขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500 - 1,499 คน

6.3 ขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนเกิน 1,500 คนขึ้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อสนับสนุนที่เป็นประโยชน์ สำหรับผู้บริหารโรงเรียน และ ผู้เกี่ยวข้อง นำไปใช้ในการวางแผน และปรับปรุงการดำเนินงานเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพ การศึกษาด้านผลผลิตให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป